

KOLS og livskvalitet

Avhandlingen undersøker endringer i fysisk helse og livskvalitet etter et kortvarig rehabiliteringsprogram for pasienter med KOLS.

TEKST

Einar Haave

PUBLISERT 7. januar 2009

Einar Haave forsvarte 30. mai 2008 sin avhandling *Perceived health status and quality of life: measurements and changes after a short inpatient rehabilitation programme for female and male COPD patients* for ph.d.-graden ved Universitetet i Oslo.

Avhandlingen til Einar Haave tar opp begrepene helsestatus og livskvalitet i forbindelse med kronisk obstruktiv lungesykdom (KOLS). Et utvalg KOLS-pasienter henvist til fire ukers rehabilitering ble undersøkt med henblikk på helsestatus og livskvalitet før og etter rehabilitering, pluss etter seks måneder.

Først i avhandlingen vises det at KOLS-pasienter i stor grad skiller mellom opplevelse av fysisk og emosjonell funksjon - for eksempel er det ikke slik at lav fysisk funksjonsevne nødvendigvis henger sammen med stor grad av angstelse eller nedstemthet. Dette tyder på at selvopplevd helsestatus og selvopplevd livskvalitet bør differensieres.

Deretter undersøkes et utvalg av KOLS-pasienter - sammen med et mindre utvalg astmapasienter - gjennom fysiske tester og spørreskjemaer før og etter et fire ukers hospitalbasert rehabiliteringsprogram. Spørreskjemaene besvares også seks måneder etter rehabilitering. Programmet ser ut til å ha positiv korttids-effekt på livskvalitet, selvopplevd helsestatus og på fysisk prestasjonsevne, men effekten går tilbake etter seks måneder. Angstnivået hos pasientgruppen endres lite over tid. Resultatene er nokså like for kvinnelige og mannlige KOLS-pasienter. Overraskende nok er det ikke samvariasjon mellom rehabiliteringseffekt målt ved fysisk testing og rehabiliteringseffekt målt ved bruk av spørreskjemaer. Pasienter som bor alene, ser ut til å ha størst gevinst med hensyn til selvopplevd livskvalitet, spesielt for underkategorien sosial livskvalitet.

Kontakt einar.haave@glittreklubben.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 1, 2009, side

TEKST

Einar Haave